

נקודה למחשבה

פרשת כי תשא

חידה:

למה לחפש את העלון, כשאפשר לקבל אותו ישירות למייל? Nekuda52@gmail.com נקודה למחשבה...

גליין ס'ס'ס 303 Nekuda52@gmail.com

להזהר מטוטאל-לזס

מה היא היצירה הכי מושלמת בעולם? זה לא רכב משוכלל, לא בניין עתידי, לא מטוס ולא בערך... יש רק דבר אחד, ואין חולק... כשם שהקב"ה מושלם - כך חכמתו מושלמת... כשם שהבורא חד ומדויק - כך תורתו ללא שגיאה וטעות... בתורה הקדושה אין שום ייתור או חיסור של פסוק, מילה, ואפילו אות...

הרי כל מי שירצה לדחות ולומר שאין תורה משמים, בסה"כ צריך להוכיח טעות או שגיאה באחת מפרשיות התורה, מתחילתה עד סופה, מהאות ב' של בראשית עד לאות ל' של ישראל... ולכן אמר רבי יוסי, "פַל הַמְכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה, גּוֹפוּ מְכַבֵּד עַל הַבְּרִיּוֹת" (אבות ד, ט), והכוונה היא למי שלומד ומחדש בתורה כל מיני דרשות וחידושים בכדי ליישב מילים או אותיות שנראות חסרות ויתרות - כי אדם כזה, אין מי שמכבד את התורה יותר ממנו...

ומדוע? משום שבמעשה זה הוא מראה שאין בה דבר לבטלה, הוא מראה שהיא באמת מושלמת בלי שום רבב, ומעל הכל הוא מוכיח שניתנה ממקור אלוקי טהור (אבות פ"ד מ"ו, עפ"י רע"ב).

וזו אחת ההוכחות המוצקות שהתורה ניתנה מהשמים, שהרי אין ביד בשר ודם לכתוב תורה שלמה, המתובלת בהלכות, במוסר ובנבואה עתידית, שאין בה טעות ואפילו סטייה קטנה...

ועל זו הדרך, הקושיה הגדולה ביותר שיש על תורת הנצרות, הנקראת הברית ה"חדשה", להראות שהיא לא ניתנה מהבורא או ממקור אלוקי אחר, היא - שיש שם ייתור של עמוד שלם... שהרי הברית מורכבת מארבעה ספרים, ובשני ספרים מהם מובא פירוט שושלת הדורות מדוד המלך עד ליוסף הנגר, בכדי להוכיח שישו מיוחס לדוד המלך וכך להראות שהוא מזרע המשיחים, בכדי לבסס את משיחותו...

והנה בספר של מאתיו, סדר הייחוס ושמות ההשתלשלות אינו תואם לסדר המתואר בספרו של לוקס (בפרק השלישי). השינויים בשושלת היוחסין הם ב - 25 הבדלים - נו, והרי אלוקים אינו עושה טעויות? ועוד, הרי בספרי הברית ה"חדשה" כתוב שאין יש"ו בנו של אביו - כשאביו יוסף הנגר היה מחוץ לעיר וחזר לביתו, אשתו הודיעה לו שהיא הרה, והאבא של הבן הוא אלוקים...

לפי זה, גדלה התמיהה - למה לבזבז עמוד שלם בשני ספרים על מנת לייחס את אותו רשע מצד אביו, הרי בין כה הוא לא אביו הביולוגי? מי מייחס אדם אחר ההורה המאמץ שלו?

[עוד יאמרו, שאלוקים הוא מצאצאי דוד המלך?!] (הרב יוסף מזרחי שליט"א).

לעומת זאת, על תורתנו הקדושה והמתוקה נאמר "קְנֹצוּתָיו תִּלְתְּלִים, אָמַר רַב חֲסָדָא אָמַר מֶר עֲנִיבָא, מְלַמֵּד שְׂיֵשׁ לְדְרוֹשׁ עַל כָּל קוּץ וְקוּץ תִּלְתְּלִים שְׁל הַלְכוֹת" (עירובין כא)... והוסיף המהרש"א שכל ההלכות שנתחדשו בעבר ושיתחדשו בעתיד בכל דור ודור, כבר נאמרו בסיני, וכולם מרומזים בקוצותיהן של אותיות התורה.

מי לא מכיר את רבי עקיבא, שהקב"ה בכבודו ובעצמו התבטא עליו: "אחד יש, שעתיד להיות בסוף כמה דורות, ועקיבא בן יוסף שמו, שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות" (מנחות כט). דהיינו, בתורת הבורא, אין אפילו קוץ של יו"ד מיותרת... היש בריאה מושלמת מזו התורה!...

אבל ישנה קושיה עצומה בתורה הקדושה...

אין מדובר כאן בייחוס של קוצו של יו"ד ואפילו לא בפסוק מיותר... תתפלאו לשמוע - יש לכאורה 2 פרשות מיותרות...

כידוע, פרשות תרומה ותצוה עוסקות בציווי הקב"ה למשה להקים את המשכן וכליו, בהוראות ברורות של תכנון הבניה, ובמידות מדויקות לפרוטרוט, לפי אמות וטפחים... מיד אחריהן באה פרשת כי תשא המספרת על נפילת עם ישראל בחטא העגל ועל המחילה... ואחריה, בפרשות ויקהל פקודי מפרטת התורה את תוצאות הבניה בפועל, לפי תיאור המידות, ממש בדיוק לפי מה שציווה הקב"ה למשה...

ומיד קופצת השאלה - אחרי שהתורה פירטה את ציווי הבורא לבנות בפרשות תרומה ותצוה, מדוע היא לא קיצרה ואמרה "ויעש משה ובצלאל וכל חכם לב ככל אשר צוה ה'" ודיינו? [כמו בפרשת בהעלותך לגבי מעשה המנורה שנאמר "ויעש כן אהרן"], וכך לחסוך 2 פרשות, בכדי למנוע שוב את כל הפירוט... הרי בין כה הרבה חושבים שזו תורה למהנדסים ואדריכלים, ומי שלא מחזיק ראש - נרדם בקריאת התורה... ועוד שאלה קטנה, למה כי תשא מפסיקה באמצע, למה לא נסמכו ארבע הפרשות זו לזו?

את כל הפירוט... הרי בין כה הרבה חושבים שזו תורה למהנדסים ואדריכלים, ומי שלא מחזיק ראש - נרדם בקריאת התורה... ועוד שאלה קטנה, למה כי תשא מפסיקה באמצע, למה לא נסמכו ארבע הפרשות זו לזו?

והתשובה יפהייה...

הקב"ה הבטיח בפרשות תרומה ותצוה להשרות שכנתו בישראל, לתת משכנו בתוכם, אלא שאחר כך חטאו ישראל ועבדו לעגל, סגדו לזהב, והמירו את עבודת ה' בעבודה זרה...

היינו חושבים שהקב"ה יחזור בו מהבטחתו ולא ישרה שכינתו, או שלפחות יוריד מרמת ההשראה ויחסר אחד מכלי המשכן או יקצץ באחת ממידות המשכן... הרי בסופו של דבר עם ישראל חטאו, וממילא ירדו מהדרגה הרוחנית שהיו בה בשעת הציווי...

ויותר מזה, אמר הקדוש ברוך הוא - "יודע אני שבשעה שאמרתם לפני 'נעשה ונשמע' - בעין אחת הבטתם בי ובעין שניה הבטתם בעגל", נכון שרציתם בי, שנאמר "לבבתיני אחותי כלה", אבל זה היה רק בעין אחת שנאמר "לבבתיני באחת מעיניך" (שבת פח).

תארו לעצמכם... כלה, שבשעת החופה היא מסתכלת בעין אחת על חתנה, ובעינה השניה היא פוזלת לכיוון איש אחר? מי לא יתרחק ממנה? מי בכלל ירצה לשאת אותה?

ואף על פי כן, "כי לא מְחַשְׁבוֹתֵי מְחַשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נְאוֹם ה'!" (ישעיה נהח), וכמו שפירש רש"י:

'אתם נותנים לב למרוד בי, ואני נותן לב להשיב אתכם אלי'...

ולכן גם אחר המרד והסגידה לעגל קיבל הקב"ה את תשובתם, זכר זכות אבותיהם, ניחם על הרעה, חזר בו מהרצון לכלותם - והתהפך לבבו לחלוטין ממש... בלי שום טינה, בלב שלם ממש...

ולהוכיח זאת, הגדיל הבורא לפרט בתורה שוב את בניית המשכן וכליו בפועל בפרשות ויקהל פקודי, לפרטי פרטים בדיוק כמו בפרשות הציווי - להראות לעם ישראל, שאהבת ה' אלינו גדולה מהכל, הרצון שלו להיות בתוכנו איתן, ולא נפגם הקשר ביננו לבורא כלל...

עד כדי, שיצטרך להאריך שוב ולייתר שתי פרשות, באותו פירוט, וכמעט באותם טעמי המקרא...

מי כהבורא שמכיר את נפשך...

מי כהיוצר שמבין שמקננים בלבך יצר הטוב ויצר הרע בערבוביה...

מי כמוהו יודע את המלחמות שבך - את חוסר היציבות ואת המהפכות המתרחשות בקרבך...

שלא מרפה ידו ממך ולא אומר נואש...

אם כן איך האדם יכול להתיימש מעצמו? איך אדם מעז לומר "אין לי תקנה"? למה אחרי שנכשל האדם כמה פעמים, הוא מדביק לעצמו סטיק על המצח "טוטאל-לוס"...

אני לא מדבר על יאוש כללי - ודאי שזה אסור...

אני מתכוון על כל יאוש ואפילו במידה קטנה... יאושון קטן...

איך אפשר לפלוט "אין מה לעשות, אני כעסן", "אף פעם לא אצליח לקום בזמן", "תמיד אשאר אנוכי", "אני תאוותן", "בחיים לא אשמור על עיניי", "לעולם לא אצליח לקיים את חוקי התורה"...

הקדוש ברוך הוא טרח כביכול לכפות ולהשליט את יצרו של המיוחדים שבדורות - דור המדבר [בחטא העגל], וכן דוד המלך [עם בת שבע], ולהכשילם בעוונות חמורים ולסלוח להם, רק כדי שתראה כי אין שום עילה לנסיגה ושום הצדקה ליאוש...

הרי הצדיק נבנה רק מהנפילות: **"שבע יפול צדיק וקם"...**

היצר מנסה להכשיל אותך מהרבה כיוונים - אבל מה המכה שלו העיקרית? מה תהיה הצלחתו הגדולה ביותר? היאוש מעצמך בכל תחום שהוא...

הרי הקב"ה הוא שהזמין אתכם יחד, לדו-קרב בזירה אחת, מול היצר הרע, בכדי שתתמודד...

וכדרך המתאבקים, פעם אחת אתה נותן אגרוף, ופעם הוא נותן בעיטה, היזהר אל תפנה לו עורף - כך אתה חשוף מאחורה למכה שתשכיב אותך... רק תזהר מה'נוק-אאוט'...

שים לב - אל תתייאש - כי הבורא לא מתייאש ממך...

יתומים קטנים. הדלות והעוני זעקו בבית ונראו על הקירות. צער רב נצטער בעל המקצוע ולא ידע כיצד להציג לבעלת הדירה את בעיית האינסטלציה, ובעיקר את מחיר התיקון המרקי-שחקים. לאחר מחשבה, גמלה בלבו ההחלטה כי את עלות כל החומרים והעבודה ישא בעצמו, ובזאת יקיים מצוות צדקה למהדרין בפרט שמדובר באלמנה ויתומים. ואמר לה נעבוד ואח"כ נדבר על המחיר, "נסתדר"...

שבוע ימים שקד השרברב על מלאכתו, הרים את כל מרצפות המטבח וחדר האמבטיה, הניח צנרת חדשה, ככל שהזיו ונגע היא הבינה שהסכום לתשלום עולה וחששה להוצאות הגדולות...

בסוף סיים את עבודתו על הצד הטוב והמקצועי ביותר. כשהוא ארז את כלי עבודתו, ניגשה אליו האלמנה בחשש, חיל ורעדה, ובקשה לדעת כמה מגיע לו על העבודה, ובכמה תשלומים. "את לא צריכה לשלם כלום", ענה לה כלאחר יד. **"הבניין שייך לפרוייקט שיקום שכונות, וכבר הגשתי טופסי בקשה לעירייה.** בעוד שבוע אקבל מהם את הכסף. האלמנה הנבוכה הנהנה בראשה, כי היה לה נח להאמין לסיפור והיא הודתה לו מקרב לב.

שנים רבות חלפו... השרברב התמקצע והפך לקבלן גדול לבניה ואינסטלציה... באחת ממהלכי העסקיים, רכש מגרש ברמת גן והתכוון להקים עליו בניין דירות ענקי. הוא הסתובב וחקר בכמה מפעלים, לשם קבלת הצעת מחיר לחומרי הבניה. לבסוף לקח לעצמו פסק זמן בכדי לעיין בהצעות המחיר בכובד ראש... עוד לפני שהחליט איזו הצעה הכי משתלמת... יום אחד, בצהרי היום, בעודו עומד במרכז המגרש עם אחד המהנדסים, נכנסו לאתר הבניה שתי משאיות סמי-טריילר עמוסות בחומרי בניה, ופתאום, ללא אומר ודברים, החלו הנהגים ועוזריהם פורקים את תכולתן - שרברבנו, בעל החסד, אף רץ לעבר הנהג והחל לטעון ולהודיע כי הוא לא הזמין מאומה, אין רצונו לעסקה בכפייה. הנהג עיין בטופסי הקבלות והודיע נחרצות כי ההזמנה בוצעה וכי הוא נשלח רק לפרוק כאן סחורה, ומה שנשאר לו זה לסיים להוריד סחורה ולהחתיים אותו. לאחר דין ודברים ארוך, הנהג כבר סיים את המשמרת, והשרברב-קבלן ריחם עליו והודיע לנהג כי את שליחותו הוא יבצע, הסחורה תורד מהמשאית לתוך המגרש. הנהג אמר לו "עדיין, אם יש לך טענות, פנה למשרד המכירות". מתנשף הגיע מכובדנו למשרד, הוא טען בלהט כי קיבל סחורה שלא הזמין ואף לא שילם. הפקידה עיינה במחשב, ולאחר בדיקה מעמיקה בישרה לו כי לא רק שבוצעה ההזמנה אלא מופיע במחשב שהתשלום בוצע במזומן. "אם יש לך הערות תפנה לבעל הבית שיושב בקומה למעלה".

בקומה העליונה ישב בעל הבית. השרברב-קבלן ביקש הבהרות מדוייקות לכל מה שקרה בשעתיים האחרונות, וכמעט שחנק אותו... הבוס עיין שוב במחשב ופסק "אומרים לך שזה שולם, מה אתה עושה בלאגן?" ההזמנה בוצעה והתשלום התקבל. ובכל זאת השרברב נשאר עם המבט החשדני על פניו... בעל הבית היישיר מבטו לתוך עיניו והוסיף: "יודע מה... מופיע לי פה שאת התשלום ביצעה עיריית רמת גן במזומן" מיודעינו לא ידע נפשו מתדהמה **"העירייה שילמה על ההזמנה שלי? מה זה ימות המשיח???"** לא שמעתי שהוא בא!... ענה לו בעל המפעל **"זה פרוייקט לשיקום שכונות מתקדמות... שב, שב ידידי" הורה בעל הבית בחביבות, "אתה זוכר את האלמנה עם הצנרת הרקובה? אני מחפש אותך עשרים שנה... את התיקון שביצעת ללא תשלום בדירתה ושיקרת לה כי את עלות התיקון שילמה העירייה. הייתי אז ילד אבל לא היה צריך להיות חכם גדול לדעת שאתה משקר, ולמעשה גמלת חסד עם אמי האלמנה. באותו רגע, גמלה בלבי ההחלטה שיום אחד גם אני אגדל ואני אעשה הכל בכדי להחזיר לך כגמולך הטוב... רק תדע לך, מן השמים זימנו אותך לכאן לקבל הצעת מחיר, ולי הייתה ההזדמנות לסגור מעגל".**

לזיווג הגון- יוסף חיים יקותיאל בן שרה, הילה בת אלינור, טליה טלי בת שושנה. **לוש"ק-** ינון בן מרים מאין. **להצלחת-** מוריה בת שושנה, יעקב בן אלינור, תומר בן לידיה, אליה בן איריס, נתאי בן איריס. **לרפוא"ש-** אמ"ו יצחק בן טובה, אמ"ו שרה חיה בת נעימה, סעדה אושרה בת חנה חנינה.

וכן **להצלחת כל שולחי החומרים וכן מגייה העלון** הם ובני ביתם, בכל שיפנו ישכילו ירוויחו ויצליחו, ושכינה תשרה במעשה ידיהם.

פרוייקט שיקום שכונות

אחד השרברבים בעיר תל אביב הוזמן לתיקון נזילת מים בדירה, של משפחת עוני. בעבודתו, החל להרים מרצפות וככל שהעמיק יותר בניסיון למצוא את התקלה, הוא רק הלך והבין כי הצנרת רקובה מהיסוד. בקיצור עבודה רבה ממתנה לו ובעל הדירה יאלץ לשחרר פקדונות וחשכונות. אחרי ששהה בדירה, הבין השרברב כי בדירה מתגוררים אלמנה וששה